

عنوان مقاله:

بررسی شیوه های بلاغی (علم معانی) درنثر خطابی صوفیه (کشف المحجوب)

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

احمدرضا نظری چروده - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی آستارا

محمد پوریاورچوب - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی آستارا

خلاصه مقاله:

از میان سه دانش زیبا شناسی سخن، معانی را باید سهم خطابه دانست؛ چراکه تنها در خطابه است که همسازی سخن با حالت های گونه گون به درستی صورت می بندد. در ادب پارسی نثر خطابی یگانه یادگار مکتوبی است که بسیاری از دقایق هنر خطیبان و واعظان برجسته قرون اولیه اسلامی را در آن می توان مشاهده کرد. کشف المحجوب هجویری بی شک از مشهورترین و بهترین نمونه های نثر خطابی صوفیانه است. هجویری در جای جای این اثر با استفاده از شگردهای دیرپاب علم معانی مخاطبان فرضی خود را در حال های مختلف قرار داده، هنرمندانه به القای مفاهیم عرفانی خود می پردازد... در این پژوهش، نگارندگان با هدف شناخت شیوه های بلاغی نثر خطابی کشف المحجوب هجویری، به شیوه کیفی به توصیف و تحلیل ساختار متن پرداخته است. برآیند حاصل از یافته ها نشان می دهد که نویسندگان در کنار استفاده از ابزارهای بلاغی دانش معانی چون ایجاز، اطناب، حصر و قصر، وصل و فصل و... به شگردهای دیگری از نثر خطابی از جمله شروع حکایات با فعل مجهول، استفاده از تمثیل و حکایت و... رسیده است.

کلمات کلیدی:

نثر خطابی صوفیه، کشف المحجوب، بلاغت، علم معانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902465>

